

عنوان مقاله:

منشاء دین از دریچه نظریه زبان شناسی چامسکی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اعتقادی کلامی، دوره 6، شماره 23 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عباس شاه منصوری - دانشگاه ادیان و مذاهب قم

الله کرم کریمی پور - دانشگاه ادیان و مذاهب قم

خلاصه مقاله:

از مسائلی مهمی که در مطالعات دین پژوهی مورد توجه اندیشمندان این عرصه قرار می گیرد، مبحث مهم «منشاء دین» می باشد. از این زاویه گروهی قائل به منشاء الهی و گروهی نیز منشاء انسانی برای آن قائلند. در این میان یکی از مباحثی که می تواند در حکم مویدی بر هر کدام از این دو دیدگاه باشد، مساله زبان و منشاء آن است. بر این اساس در این مقاله با پرداختن به دیدگاه زبان شناس معروف معاصر نوآم چامسکی به موضوع منشاء زبان در می یابیم که در این دیدگاه، زبان منشایی فطری داشته و این توانایی به غیر از آموزش و اکتساب برای انسان حاصل می آید و بدین طریق با اثبات غیر انسانی بودن حداقل یکی از پارامترهای حیات انسانی به نام «زبان» می توان خط بطلانی کشید بر دیدگاه کسانی که در منشاء دین توجیهی طبیعی نموده و امری انسانی برای آن قائلند. و بدین طریق می توان از غیر انسانی بودن منشاء زبان، به غیر انسانی بودن منشاء دین نیز گریز زد و از این اثبات، نفی انسانی بودن منشاء دین را قائل شد.

کلمات کلیدی:

چامسکی، منشاء دین، منشاء زبان، زبانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880466>

